

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **J. Č.**, bývajúceho v R., zastúpeného JUDr. J. Č., advokátom so sídlom v H., proti žalovanej **S. A. D. L., akciovej spoločnosti**, so sídlom v L., zastúpenej JUDr. R. G., advokátom so sídlom v L., **o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru**, vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp.zn. 12 C 208/2006, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. júna 2009 sp.zn. 17 Co 92/2009 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalovanej **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Lučenec zo 17. februára 2009 č.k. 12 C 208/2006-452, ktorým bola určená neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru daného žalobcovi žalovanou 6.10.2006, a ktorým bolo rozhodnuté aj o trovách prvostupňového konania a o poplatkovej povinnosti žalovanej. Zároveň rozhodol o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania. Potvrdenie prvostupňového rozsudku odôvodnil správnosťou jeho skutkových a právnych záverov.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná. Žiadala, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zmenil tak, že žaloba o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru sa zamietá. Prípustnosť dovolania odôvodnila odňatím možnosti konať pred odvolacím súdom a namietala aj nesprávne právne posúdenie veci. Za odňatie možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p. označila

postup odvolacieho súdu spočívajúci v tom, že tento súd rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania, a že jej nedoručil vyjadrenie žalobcu k jej odvolaniu. Poukazovala na to, že nariadenie pojednávania vyžadoval dôležitý verejný záujem, ktorý podľa nej bol daný tým, že okamžité skončenie pracovného pomeru žalobcu súviselo so vznikom schodku na pohonných hmotách (motorovej nafte) v hodnote niekoľkých miliónov slovenských korún.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu navrhol tento mimoriadny opravný prostriedok ako neprípustný odmietnuť, resp. ako neopodstatnený zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O.s.p.

Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej.

Prípustnosť dovolania proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu v zmysle cit. ust. § 238 ods. 1 O.s.p. je založená na rozdielnosti (nesúhlasnosti) rozsudku odvolacieho súdu s rozsudkom súdu prvého stupňa. O nesúhlasné rozsudky ide vtedy, ak okolnosti významné pre rozhodnutie veci boli posúdené oboma súdmi rozdielne tak, že práva a povinnosti stanovené účastníkom sú podľa záverov týchto rozsudkov odlišné. Odlišnosťou sa pritom nemyslí rozdielne právne posúdenie, pokiaľ nemalo vplyv na obsah práv a povinností účastníkov, ale iba taký záver, ktorý rozdielne konštituuje alebo deklaruje práva a povinnosti v právnych vzťahoch účastníkov. V preskúmvanej veci nemožno mať pochybnosti o tom, že rozsudok odvolacieho súdu v potvrdzujúcom výroku je súhlasný s rozsudkom súdu prvého stupňa, ktorým bola určená neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru žalobcu, teda neplatnosť tohto právneho úkonu. Nielen formálnym označením ale aj obsahom ide vo veci samej o potvrdzujúci rozsudok, preto prípustnosť dovolania proti nemu podľa § 238 ods. 1 O.s.p. daná nie je.

Dovolací súd skúmal ďalej prípustnosť dovolania žalovanej proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu podľa § 238 ods. 2 a ods. 3 O.s.p. v znení platnom v čase začatia dovolacieho konania (14.8.2009), t.j. v teraz platnom znení. So zreteľom na skutočnosť, že rozhodnutiu odvolacieho súdu nepredchádzalo rozhodnutie dovolacieho súdu obsahujúce právny názor v tejto veci, dovolanie podľa § 238 ods. 2 neprichádza do úvahy. Keďže vo výroku napadnutého rozsudku odvolací súd nevyslovil prípustnosť dovolania, dovolanie nie je prípustné ani podľa ustanovenia § 238 ods. 3 O.s.p.

Prípustnosť dovolania preskúmal dovolací súd aj z hľadísk uvedených v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolací súd nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení.

Za neopodstatnenú považoval námietku dovolateľky o odňatí možnosti konať pred súdom, ktoré malo spočívať v tom, že odvolací súd rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania. V zmysle ustanovenia § 214 ods. 1 a 2 O.s.p. v znení platnom od 15.10.2008 ak nejde o prípad, kedy je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, alebo ak súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania, alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem, môže odvolací súd rozhodnúť o odvolaní aj bez nariadenia pojednávania. Pretože odvolanie v predmetnej veci bolo podané 13.3.2009 a nešlo o žiaden z vymenovaných prípadov, odvolací súd bol oprávnený rozhodnúť o odvolaní bez nariadenia pojednávania. Podľa názoru dovolacieho súdu nebola splnená ani podmienka existencie dôležitého verejného záujmu na prejednaní veci na pojednávaní, na ktorú poukazovala dovolateľka. Takýto záujem nemožno totiž bez ďalšieho vyvodzovať len zo skutočnosti, že okamžité skončenie pracovného pomeru žalobcu malo súvisieť so vznikom schodku na majetku žalovanej. O dôležitý verejný záujem v zmysle § 214 ods. 1 písm.c/ O.s.p., ktorý je dôvodom na nariadenie pojednávania na prejednanie odvolania, ide vtedy, ak otázky, ktoré sú predmetom konania, môžu byť predmetom verejného, teda celospoločenského záujmu, a ak

ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov konania v občianskom súdnom konaní môže byť významná aj pre iné, na konaní nezúčastnené subjekty. Môže ísť napr. o konanie, predmetom ktorého je ochrana základného práva na priaznivé životné prostredie, kde už z povahy tohto práva je zrejmé, že zásah do neho môže mať širší spoločenský dopad. V takýchto prípadoch treba dať prednosť uplatneniu zásady verejného prejednávania vecí, teda jej prejednávania na pojednávaní, čo je účelom uvedeného ustanovenia.

Dôvodná nebola ani námietka dovolateľky o odňatí jej možnosti konať pred odvolacím súdom tým, že jej nebolo doručené vyjadrenie žalobcu k odvolaniu. Ustanovenie § 209a ods. 1 O.s.p. ukladá len povinnosť doručiť odvolanie ostatným účastníkom, nie však povinnosť doručiť aj prípadné vyjadrenie k odvolaniu. Vzhľadom na to ako i s prihliadnutím na skutočnosť, že odvolací súd sa stotožnil so skutkovými aj právnymi závermi súdu prvého stupňa, nedoručením vyjadrenia k odvolaniu nebola porušená zásada rovnosti strán v konaní. Postup odvolacieho súdu preto nebol v rozpore s Občianskym súdnym poriadkom a teda ani porušením práva žalovanej na spravodlivé súdne konanie.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovanej podľa § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. ako neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať aj jej námietkami týkajúcimi sa správnosti právneho posúdenia vecí odvolacím súdom.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože trovy žalobcu, ktoré vznikli v súvislosti s vyjadrením jeho zástupcu k dovolaniu, nepovažoval, vzhľadom na neprípustnosť dovolania, za potrebné na účelne bránenie práva.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. októbra 2009

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Jarmila Uhlířová